

בש"פ 1372/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1372/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: פלוני

נגד

המשיבת:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטת בית המשפט המוחז תל אביב-יפו שניתנה ביום
13.11.2019 במ"ת 51460-08-19 על ידי השופט א'
הימן

עו"ד אבי חימין; עו"ד משה ויס; עו"ד הילה בת ציון
בשם העורר:

עו"ד קרן רוט
בשם המשיבת:

החלטה

מהות ההליך ומסגרת הדיון

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. העරר שמנוח לפניי מופנה נגד החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' הימן) שניתנה ביום 13.11.2019 במ"ת 51460-08-13 (להלן: ההחלטה קמא) ובה נקבע כי בידי התביעה יש ראיותلقואורה אשר מאמנתות את האמור בכתב האישום שהוגש נגד העורר יחד עם שלושה נאשמים אחרים בגדרו של תפ"ח 51550-08-19 (להלן: התיק העיקרי).

2. ההחלטה קמא ניתנה לצרכיו של סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים או החוק), אישור למלוי התנאי המוקדם - ראיותلقואורה - למעט של העורר עד תום ההליכים בתיק העיקרי בהתאם לסעיף 21(a) לחוק, שבגדרו עתידה להיות להיבחן עלתה מעצר.

3. ביום 20.2.2020, החלטתי כי מאחר שבית משפט קמארטמן החלטה מוגמרת בדבר מעצרו של העורר, לא ניתן לעורר על ההחלטה קמא לבית משפט זה במסגרתו של סעיף 53(a) לחוק; והעורר ממילא איןובגדר "עוצר" עד תום ההליכים לנוכח הנסיבות העורר כאמור באותו סעיף. במסגרת ההחלטה שנתי באותו יום, ביקשתי אףו מהעורר להודיעני אם הוא מסכים למחיקת העורר תוך שמירת זכויות.

4. בתגובה לכך, הודיע בא-כוח העורר ביום 24.2.2020, כי "כל שידחה ערכו [...] יסכים למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו". הודיע זו "תרה את הדין בעילות המעוצר ובחלופתו, בכפוף לאפשרותו העתידית של העורר להגיש בקשה לעזין חוזר במעצרו מכוחו של סעיף 52(a) לחוק המעצרים, במקרה של שינוי מהותי בנסיבות המקרה".

5. לאור זאת, החלטתי לראות בההחלטה קמא החלטה מוגמרת הבשלה לדין בערר. דין זה נקבע ליום 11.3.2020; אך בהתאם לבקשת הצדדים, הדיון התקיים לבסוף ביום 11.3.2020, ובמהלכו הרחיבו הצדדים את הדיבור, מזה ומזה, בנוגע האישומים והראיותلقואורה.

האישומים

6. המקירה שבו עסקין הוא מקרה מיוחד שתחילתו בהתעללות קשה וסופה בኒון לריצה. קורבן המעשים הללו, א.א., הינו נער, יליד 2003, שעודנו בגדר קטין. נתיתו המינית של א.א. היא הומוסקסואלית והוא ניהל יחסים אינטימיים עם גברים. שניים מתוך ארבעת הנאים בכתב האישום שבו עסקין הם אחיו של א.א., ח.א. ומ.א., העורר דקאן. שני הנאים האחרים הם חברים של האחים. כתב האישום מספר, כי ח.א., העורר ושאר בני המשפחה, המתגוררים בעיר טמרה, התנגדו נמרצות לחיים האינטימיים שא.א. ניהל ודרשו ממנו להמיר את נתיתו המינית ולהדול מלהיות הומוסקסואל. כך השיב להם א.א. כי הוא לא היה מסוגל לספק להם את מבקשם גם אילו ריצה בך, לאחר שהדבר איננו נתון לשילוטו. שיחה זו לא התקיימה בתנאי רגעה; נהפוך הוא: ביום 18.3.2019 או בסמוך לכך, אחרי שהעורר גילה באקרים את אורח חייו האינטימי של א.א., הוא הכה אותו קשות ואף איים להרוגו. העורר לא פעל לבדו. הוא וח.א. הלמו בא.א. עד שזה איבד את הכרתו ונשאר חבול ופצע. בקשר לאיירע אלים זה ולהתעללות לה נחשף בביתו, הגיע א.א., בשעתו, תלונה למשטרה נגד העורר ונגד ח.א. מאוחר יותר, משחש א.א. כי חייו בבית המשפחה בטمرة היו לבלי נסבלים, הוא עזב את הבית והעתיק את מגוריו להוטל "בית דרום" שיועד לנוער במצוקה המשתייך לקהילת להט"ב (להלן: ההוטל). ההוטל ממוקם ברחוב צר-MANDIM בשם יוחם שבදרום תל אביב.

.7. ביום 26.7.2019, רחוב זה היה לזרת הפשע האלים שכמעט שם קץ לחיו של א.א.

.8. כפי שנטען בכתב האישום, בצהרי היום 26.7.2019, א.א. התהלך בדרך ייחעם בסביבת ההוסטל ושם הוא נרדף והותקף על ידי אדם אשר ניגר ברכב מסווג מאודה עם לוחית זיהוי שמספרה 438-54-75 (להלן: המאודה). כדי להימלט מהותקף, החל א.א. לרוץ לכיוון ההוסטל, אך התוקף השיגו בנסעה מהירה במאודה ופגע בו. א.א. קם על רגלו, רץ לעבר ההוסטל, הגיע לפתחו והחל מתಡפק על דלתו, אולם התוקף השיגו גם שם אחריו שנסע במהירות לאחוריו. התוקף יצא מרכבו כשבידו סכין ובאמצעותה הוא דקר את א.א. באכזריות בכל חלקי גופו. בתום מעשה הדקירה, שנמשך פחות מדקה, נכנס התוקף למאהודה ונמלט מהמקום. א.א. הובל לבית חולים במצב אנוש ושם הוא עבר מספר ניתוחים אשר הצילו את חייו. ניתוחים אלה כללו כריתת של חלק מהריאה השמאלית ושל כיס המירה של א.א.

.9. חלק זה של כתב האישום איןנו שינוי בחלוקת אמיתי בערר שלפני, ולא בכך: מעשה התקיפה שבנו מדובר כמעט完全 במלואו בסרטי מצלמות האבטחה אשר פעלו במקום. מעשה כאמור מואמת גם בהודעות שגבתה המשטרתית מעדי האירוע, שהקלם מתגוררים בהוסטל. אחת מד"ריה ההוסטל, ל.ג., מסרה בהודעתה, אשר נגבתה ממנה בסמוך לאירוע, כי היא שמעה את צעקותיו של א.א. ואחריו שניגשה לחדרה, ראתה "שני ערבים" לצד רכב בצעע שחור: התוקף, אשר דкар את א.א., ואחד אחר שצעק לעברו של א.א. "הומו, homo". לדברי ל.ג., התוקף והאדם الآخر נמלטו מהמקום אחרי מעשה הדקירה, כשההذاكر נוגה ברכב השחור.

.10. בכתב האישום נטען, כי התוקף שניגר במאודה ושניסה לרצוח את א.א. היה לא אחר אלא אחיו ח.א.

.11. כמו כן נטען בכתב האישום, כי ח.א. פועל יחד עם שלושה שותפים אשר כללו את אחיו מ.א., העורר שלפני שהינו הנאשם השני בהליך העיקרי. ביחס לעורר נטען כי הוא הגיע לזרת הפשע מעירו, טמרה, כאשר הוא ניגר ברכב מסווג אודיו אותו הוא שאל לחברו ז.א. – הנאשם הרביעי, אשר הנאשם במתןamus לביצוע פשע וכן בשינוי חלקי הרכב, בעקבות החלפת לוחית הזיהוי המקורי של רכבו בלוחית מזויפת (להלן: האודיו). הנאשם השלישי באוטו כתוב האישום הוא ג.כ., חברו של ח.א., שהגיע לזרת הפשע רכב על אופניו. עוד נטען בכתב האישום, כי ח.א., ג.כ. והעורר התחממו בסמו להוסטל ופטרלו סביבו במטרה להרוג את א.א. כאשר הוא יימצא מחוץ לכותלי ההוסטל בגפו. כדי להבטיח את הצלחת משימות הפלילית ולהסתירה, הציגו המתנקשים, נסף לסכין ולכלבי הרכב הנזכרים לעיל, בטלפונים סלולריים מהסוג prepaid, שאינם רשומים על שמו של איש (להלן: הנידים המבצעיים או הנידים המבצעיים כשירבור באחד ממכשוריהם אלו). כתב האישום כולל גם פרט אישום נפרד אשר מייחס לח.א. ולעורר שלפני איוםים ופיצעה בנסיבות חמורות כלפי בן משפחה בגין האירועים שקדמו לניסיון הרצח ותוරו לעיל. ביחס לחלקים אלה של כתב האישום קיימת מחלוקת בין בעלי הדין: כל אחד מהנאשמים, כולל העורר שלפני, כופר במינוחים לו בכתב האישום.

ראיות לכואורה

.12. העורר אינו חולק על חלק מהראיות לכואורה שבידי ה壯יבעה ועל הוויתן ראיות שלכואורה מוכחות את אשר הן אמורים להוכיח. דא עקא, הריאות שלגביה מעמדן כראיות לכואורה אין מחלוקת אין מניחות את התשתית העובדתית הדרישה להרשעת העורר בניסיון לרצח, להבדיל מהעבירות של פיצעה ואיומים אשר קדמו לאותו מעשה. באשר לראיות שבאות להוכיח את מעורבות העורר בניסיון לרצח את אחיו א.א. ועל מעמדן כראיות לכואורה – לגבי אלו קיימת בין עמוד 3

הצדדים מחלוקת עזה והערר שלפני נסוב בעיקרו בהן.

13. CAN ה מקום לפרט את שני מקבצי הראיות: אלו שמעמדן כראיות לכואורה איננו שני בחלוקת אמיתית בגדרו של עරר זה, ואלו שלגביהן הצדדים חולקים.

ראיות שלגביה מעמדן כראיות לכואורה אין מחלוקת אמיתית

14. הראיות שלגביה מעמדן כראיות לכואורה אין מחלוקת אמיתית כוללות את כל אלו:

א. ראיות שמכוחות, לכואורה, כי ח.א. הוא זה שנаг במאזדה וذكر את א.א. בעניין זה, די אם אצין את אמרתו של א.א., שבן הוא זהה את אחיו ח.א. כמו שרדף אחריו וذكر אותו ליד ההוסטל, וכן את טביעת האצבע אשר נמצא על גבי עץ בזירת התנקשות ומאותר יותר זההה כשיכת לח.א.

ב. ראיות שלכאורה מזהות את ג.כ. כמו שהתהלך ורכב על האופנונו הנזכר לעיל בזירת הניסיון לרצח. בעניין זה, די אם אצין שוב את אמרתו של א.א., שבן הוא זהה את ג.כ. כמעט באופן ודאי; וכן את סרטי מצלמות האבטחה, אשר פעלו במקום בזמן הרלבנטי, בהם מופיע האופנונו הנזכר לעיל שרוכבו תואם את תיאורו ואת מראהו של ג.כ.

ג. סרטי מצלמות האבטחה שלכאורה מזהים את האודי כאחת המכוניות שננסעו בסביבתו של ההוסTEL בזמן הרלבנטי.

ד. הנידים המבצעיים שבהם נעשה שימוש לצרכי התנקשות בחייו של א.א. כולל את הניד המבצעי שמספרו 053-7568-781 (להלן: טל"ס 7568). שייחות רבות באמצעות טל"ס 7568 אוכנו בזמןים הרלבנטיים להtanקשות בא.א. בסביבת ההוסTEL; זמן קצר אחרי כן, אוכן טל"ס 7568 באזורי שונים 7568 הממוקמים בינו לבין העיר תל אביב לצפון הארץ; במועדים שונים שלפני התנקשות, אוכן טל"ס 7568 בעיר טמרה; וביום התנקשות, 26.7.2019, אוכן טל"ס 7568 באזור יוקנעם, ובהמשך בתנועה דרומה לכיוון תל אביב, עד להגעה לסייעת הסיטיון בסביבות השעה 11:35 – הכל כמפורט בזיכרון המשטרתי שעריך רס"ר ארטור קרפוב ביום 4.8.2019 (להלן: מזכור קרפוב).

ה. כאמור בזיכרון קרפוב, ביום 11.7.2019, שעה 19:26, אוכן טל"ס 7568 באנטנה סולרית בהבבota חביבה, מקום הסמוך לכיביש חוצה ישראל (להלן: כביש 6). כרבע שעה קודם לכן, ב-11:19, קלטו מצלמות כביש 6 את רכב המازדה (מספרו, כאמור, הוא 54-438-75) בחלוקת עין תות, צפונית לאנטנה בהבבota חביבה, בנסיעה לכיוון דרום. לשני פרטיהם אלה יש חשיבות רבה עד-כדי-מכרעת בעניינו, ועוד אחזר אליהם בהמשך דברי".

ו. כאמור בזיכרון קרפוב, ס.ע., אנטנתו של העורר, מחזיקה במכשיר טלפון סולרי שמספרו 054-266-4164, ובזכרנו נרשם טל"ס 7568 תחת השם "חביבי" (בשפה הערבית) כשלצדו צויר עמוד 4

אימוג'.

. ז. בבוקר يوم ההתנקשות, 26.7.2019, שעה 2:39, שוגרה הודעה למכשיר הטלפון הסלולרי של א. שאומרת "סח" ("ער", בעברית מדוברת). חיפוש שנעשה באותו מכשיר על ידי המשטרה העלה צילום של רכב האודיו שבו שיחתו לוחית זהה לא תקנית, 981-2-376, כפי שהוא נראה באותו היום בזירת ההתנקשות בא.א. (כמפורט בדו"ח מסכם מיום 15.8.2019, שנערך על ידי רס"ר קרפוב; להלן: הדו"ח המסכם).

. ח. כאמור בזיכרון קרפוב, העורר מחזיק במכשיר טלפון סלולרי גלי שמספרו 050-7586-594, אשר לא היה פעיל ביום ההתנקשות בא.א.

. ט. כאמור בזיכרון קרפוב, טל"ס 7568 שימש בשיחות שקיימו עם אrosisת העורר, ס.ע.; אחיו העורר, ה.א; ח.א; וכן נ.א., אחותם של העורר, של ח.א., של ה.א. ושל א.א. כמו כן שימש טל"ס 7568 בשיחות שקיימו עם הנידים המבצעיים, לרבות הניד שמספרו 050-3158-774 (להלן: טל"ס 158) בזמן ההתנקשות בא.א. וכן אחרת, תוך כדי תנועה מתל אביב לכיוון צפון הארץ.

. י. תלונתו של א.א. במשטרת הוא פירט, בין היתר, את התקritis שאיירעה ביום 18.3.2019 בבית המשפחה בטמרה, שבמהלכה הוא הותקף ונחבל על ידי העורר וח.א. וספג איזומים מפיו של העורר.

. 15. מריאות אלה עולה בבירור כי אם אכן נcona טענת התביעה שתל"ס 7568 הוא הניד המבצעי אשר שימש את העורר בזמן ההתנקשות בא.א. וכן בסמוך לפניה ואחריה – איזו יש בידי התביעה ראיות לכואורה ממשמעויות אשר מסמנות את העורר כמי שנג במכונית האודיו אשר פטרלה בסביבת ההוסטל ועל ידי כך נטל חלק פעיל בניסיון לכוד ולרכוץ את אחיו א.א. בצוותא חד עם ח.א. וג.כ. או, למצער, כמי שיש לניסיון כאמור.

. 16. לריאות אלה ניתן להוסיף את שתיקת העורר בחלק מהקיורוטו משטרת, שכן שתיקת כאמור מהו, בריגל, חזוק לריאות המהוויות של חותמת הנאשם (ראו סעיף 28(א) לחוק המעצרים); וכן כמה דברים מתמיינים שהעורר אמר בmeaning לשאלות החוקרם.

. 17. כאן המקום לעבור לסקירת הריאות מהוויות של גיבים מעמד כראיות לכאן והנגד העורר קיימת מחלוקת.

ראיות של גיבים מעמד כראיות לכאן וה נגד העורר קיימת מחלוקת אמיתית

. 18. הריאות של גיבים מעמד כראיות לכאן וה נגד העורר קיימת מחלוקת אמיתית כוללות, בין היתר, את אלו:

. א. תשאל שער רס"ר קרפוב לא.א. ביום 6.8.2019. במהלך תשובת זה, הציג רס"ר קרפוב

בפני א.א. תמונה שכאמר נקלטה במלחת כביש 6 ביום 11.7.2019, בשעה 19:11, באזור מחלף עין תות לכיוון דרום. בעניינה של תמונה זו, ציין רס"ר קרפוב בדו"ח המסכם כי "מדובר בתמונה רכב באיכות טוביה שבה ניתן להבחין בנגging, ונראה החשוד מ.א. [העורר דכאן - א.ש.] נהג ברכב [המאזדה - א.ש.]. כפי שצין באותו דו"ח, גם א.א. זיהה בתמונה זו את העורר באמרו את שמו אחרי שהתבונן בתמונה".

ב. ראיות הקשורות את הניד המבצעי, טל"ס 158, לאחיו של העורר, ח.א., שלגביו, כאמור, קיימת עדות ישירה וחד-משמעות בדמות אמרתו של א.א. אשר זיהו אותו כמו שתקף וזכיר את א.א. (כאמור במצר קרפוב ובהודעות א.א., בהתאמה) – זאת, בנוסף לטביעה האכיבע בזרת האירוע שלכורה שייכת לח.א.

ג. ראיות אשר מצביעות על כך שבאים ההתנקשות, 26.7.2019, בסביבות השעה 1:24 בוקר, י.א. העביר את קוד התנועה של האודי ואת מיקום מפתחות האודי לטל"ס 7568, שהتبיעה, כאמור, מזהה כניד המבצעי בו השתמש העורר במהלך מבצע ההתנקשות בא.א.

ד. מחקרים תקשורתיים אחרים אcharות, שמראים התאמנה בין תנועתו של טל"ס 7568 לבין נסיעות האודי בזמן ההתנקשות וכן בזמןם רלבנטיים שלפניה ואחריה.

ה. שיחת טלפון, אשר נקלטה על ידי המשטרה בהאזנת סתר, בה ביקשה אחותו של א.א., נ.א., לשכנעו להגד לחוקרי המשטרה כי אחיו – ח.א., מ.א. וה.א. – אינם קשורים לתקיפתו; וזאת, כדי למנוע, לדבריה, את מעצרה שלה ואת מעצרה של אם המשפחה לצרכי חקירה.

ההחלטה קמא

19. בהחלטה קמא, ככל שהוא מתייחס לעורר, נקבע כי התשתית הריאיתית הלאורית שהتبיעה הניתה – כולל כל אותן הראיות שלגביהם קיימת מחלוקת, כמתואר לעיל – חושפת את זהותו כאחד ממבצעי ההתנקשות בא.א. בצוותא חדא עם ח.א. ו.ג.כ.; וכי תשתיית זו מספיקה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה בהתאם לאותם המידה למעצר עד תום ההליכים אשר נקבעו בהלכת זדה (בש"פ 8087/95 זדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 167-167 (1996)).

20. גדולה מזאת: בית משפט קמא העיר כי מדובר ב"תשתיית הריאיתית מוצקה ביותר, ממנה ניתן להסיק כי קיים פוטנציאל הרשעתי ממש להרשות כל אחד [מהנאשמים – א.ש.] בעבירות המียวחות לו".

21. קביעות אלה התבססו על חומר הראיות שסקרטטי לעיל. בית משפט קמא גם זקף לחובת העורר את העבודה שהלה נעדר מביתו במשך שלושה ימים ממועד ההતנקשות עד אשר הסגיר את עצמו למשטרה; על כך שהלה תירץ את המעשה האחרון ברצונו להתבונן בשדה הסמוך לטمرة כיון שככלול לא הריגש בטוב אחריו ששמע מהחוותו על מה שקרה לא.א.; ועל כך שהלה "סתר את עצמו כאשר תחילת טען שהותיר את מכשיר הטלפון [שלו – א.ש.] בביטו בטרם

צא להתבונד ולהזכיר מכך טען כי בוצאתו נשא את מכשיר הטלפון עמו אך איבד אותו".

מכאן העරר שלפני.

טענות הצדדים

22. העורר טען שההחלטה קמא יסודה בטעות – זאת, לאחר שבראיות הتبיעה קיימ ספק מובנה. העורר מפרט טען כי ראיות אלו אין מספיקות כדי לזהותו כאחד המשתתפים בהתקשות בא.א. ומילא אין מצביעות על חלקו הקונקרטי בניסיון לרצח שהتبיעה מייחסת לו. כמו כן טען העורר כי מחקרי התקשות שהتبיעה נסמכת עליהם אינם מעלים אלא היפותזות וניחושים, שכן הוא האדם היחיד במשפחה הגרעינית והרחבה שבעיר טمرة ובסביבתה אשר יכול היה לפתח כעס, זעם ורצון לפגוע באחיו, א.א., על שהוא הומוסקסואל. עוד טען העורר כי זהו כמי שישב ליד הגהה של המازדה, כאשר זו צולמה ביום 11.7.2019 ליד מחלף עין תות בכביש 6, הינו רחוק מלהיות וודאי ואני אמין; כי הוא האדם היחיד שיכל היה לשאול את מכונית האודיו של ו.א.; וכי המילה "חביבי" אשר נכתב במכשיר הטלפון של ארכוסטו ס.ע., לצד מספרו המלא של טל"ס 7568, אינה מצביעה דווקא עליו מאשר שהוא עשויה לסמל קשרי ידידות או חיבה גרידיא, ולא קשרי אהבה. טענות כאמור פורטו בערר הכתוב ובידין בעל-פה שנערך לפניו, ואליהן הוסיף הסבר אשר בא להבהיר את שימושותם של מחקרי התקשות הסלולרית ביחס לטל"ס 7568 עליהם נסמכה הتبיעה. לפי הסבר זה, בעלות משפחתו של העורר חנות למכירת מכשירי טלפון סלולרי מסוימים באופן בלעדי (ראו כן לא ניתן ליחס לו דווקא, להבדיל מאדם אחר מבני קרובוי משפחתו ומקרים, מכשיר סלולרי מסוימים באופן בלעדי (ראו פרוטוקול הדיון מיום 11.3.2020, עמוד 1, שורות 13-14). בהתבוס על טענות אלה, ביקשתי העורר לקבוע כי אין לחובתו ראיות לכואורה מספיקות לפי אמות המידה של הلقת זאה, וכי מטעם זה מן הדיון לשחררו מן המעצר.

23. כמו כן מלין העורר על אי-בדיקה טענת האליyi שלו על ידי המשטרה, אשר לשיטתו מהו מהдел חקירותי חמור. לפי דבריו, בזמן ההתקשות בא.א. הוא שהה בבתו בטمرة וב奇特ת המגורים הסמוכה לו בחברת אנשים אחרים, saat שמותיהם הוא מסר לחוקריו. לטענת העורר, אליבי זה נתמך בהודעת אחותו, נ.א., שאישרה כי ראתה אותו בבית ביום ההתקשות בסביבות השעה 00:15:00. בהקשר זה, מוסיף העורר וטען כי עלי לזקוף את אי-בדיקה האליyi זהה לחובת המדינה כמחדר שמוריד את משקל ראיותיה.

24. המדינה, מנגד, סומכת את ידיה על ההחלטה קמא ועל נימוקיה. לתמיכה בעמדתה זו, הציגה המדינה לפני שני ארגז ראיות ובהוכם, בין היתר, דוחות התקשות הסלולרית ביחס לנידים המבצעיים וסרטים אשר צולמו ביום ההתקשות באמצעות מצלמות האבטחה שבבסיסת הוסטל. לטענת המדינה, ראיות אלה מקיימות את אמות המידה לקיומה של הוכחה לכואורה אשר נקבעו בהלכת זאה כדרישת מקדמית למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, ואף למקרה אשר גרסת האליyi שבפי העורר – לטענת המדינה, גרסה זו הינה מופרכת על פניה מאחר שהעורר לא ידע למסור את כתובותיהם של האנשים "מעכו ומחיפה" שעם שהוא, לפי דבריו, בbijto; ומאחר ששחותו, נ.א., צינה בהודעתה כי ראתה את העורר בבית יחד עם ח.א. שלגביו קיימות ראיות מוצקות אשר מזהות אותו כמי ש开阔 את א.א. המדינה ביקשה ממני אףוא כי אדחה את הערר.

דין והכרעה

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

25. חזרתי ועינתי בטענות הצדדים – אלו שבכתבם ואלו שבעל-פה. כמו כן שבתי וקרותי את מזכרו של רס"ר קרפוב, אשר נזכר לעיל, וכן את הדוח המסכם שהלה כתוב; צפיתי בסרטוי מצולמות האבטחה שבהם המדינה ביקשתני לצפות; ובחנתי את איקוני התקשות הסלולרית אליהם הופנית. בהתבסס על כל אלה, הגיעתי לכל מסקנה כי החלטה קמא עומדת על יסודות איתנים, בכפוף לכמה הבהרות שאוסף. לפיכך, דין העורר להידחות.

26. בפתח נימוקי, אזכיר כי למען הזהירות – ובמידה רבה, אף לפנים משורת הדין – החלטתי שלא לזקוף לחובת העורר את שטייתו בחקירותיו ואת הדברים התמוהים שאמր בהן, שכן אין זה מן הנמנע שהלו קשורים לרצונו לגונן על אחיו ח.א., ואולי גם על בני משפחתו הנוספים שהיו מעורבים בפרשה במישרין או בעקביפין (ראו והשוו: ע"פ 115/82 מועדי מдинיטישראל, פ"ד לח(1) 197, 234 (1984)). כמו כן אמנע מלזקוף לחובת העורר את שיחת הטלפון, שכאמור נקלטה בהازנת סתר, בה בקשה אחותו, נ.א., לשכנע את א.א. למסור לחוקר המשטרה כי אחיו, אינם קשורים לתקיפתו – זאת, בשל העדר ראייה אשר מזהה את העורר כמי שיזם את השיחה האמורה. החלטתי זו מבוססת על הנחיה שאולי מיטיבה עם העורר יתר על המידה, ואף היא נובעת מטעמי זהירות (ראו את דבריו השופט שי לוין (כתוארו אז) בע"פ 567/80 אביטן' מдинיטישראל, פ"ד לו(1) 691, 684 (1981) ("ニסイון הח"ם מגלה לאחת, שהאמצעה הפסול מופעל כלפינוותה האימרה העיל-ידי קרובים משפחתו מוקובי של הנאים, מבלישנית להוכיח בדרככל, שהיזמה הפעלתו תיצאתה מהתחדיה הנאים").

27. כמו כן אזכיר, כי העדר ראיות שבכוחן לזהות את תרומתו הקונקרטית של העורר למעשה ההתקשות בא.א., אף הוא הטרידני לא מעט. בהקשר זה, שאלתי את את-כוח המדינה במהלך הדיון בעל-פה בינה, לשיטתה, שונה המקירה דן מהמקירה בו ראיינו לזכות מעשה תקיפה ומחייב חבר בארגון "לה פמיליה" שהיה אחד מאותם אוחדי קבוצת הcadrogel בית"ר ירושלים אשר סיכמו ביניהם כי יענו למקום מסוים בעיר תל אביב כדי לתקוף את אוחדי של קבוצת כדログל יריבה, הפועל תל אביב – זאת, לאחר שידענו כי מספר קטן של חברי "לה פAMILIA", שאותם לא היה בידי התביעה לזהות, הגיעו למקום המפגש אר לנטול שום חלק בתקיפה (ראו ע"פ 18/2921 מдинיטישראל בצלאל (27.10.2019) (להלן: עניין בצלאל)). לשאלתי זו השיבה את-כוח המדינה, כי המקירה דן שונה מעניין בצלאל בקשר שראיות המדינה אשר מוכיחות את הגעת העורר לזרת ההתקשות ופטרולו באוטה זירה, כאשר הוא נהוג בנסיבות האודי בעלת לוחית זיהוי מזויפת ומציד בנייד המבצעי חלק מהטיסוכם המוקדם שעשה עם ח.א. ועם ג.כ. – הן ראיות אינדיידואליות לעילא ולעילא שעלה יסודן ניתן וראוי להרשיעו בניסיון לרוץ בתורת מבצע בצוותא חד א, למצויר, כשותוף מסיע.

28. דברים אלו של את-כוח המדינה מקובלים עלי; ומשהגעתי עד הלום, לא נותר לי אלא לבדוק את ראיות המדינה ואם אכן יש בהן – בהנחה שתימצאנה אמינות מעבר לספק סביר – כדי להרשיע את העורר לא רק בתקיפה ובאיומים אשר התרחשו, לפי כתוב האישום, ארבעה חדשים לפני ההתקשות בא.א., אלא גם בניסיון לרוץ את א.א. אשר אירע ביום 26.7.2019.

29. מענה לשאלת זו תלוי ב"ראית הזהב": טל"ס 7568. לאחר שנכח דעתני מהhocחה לכואורה כי ח.א. הוא זה שניג במאזדה וذكر את א.א. וכי ג.כ. הוא זה שרכב על האופנוע חלק מהמארב בסביבת ההוסטל שני אליו טמן לא. יחד עם האדם השלישי אשר נהג במכונית האודי בעלת לוחית זיהוי מזויפת; ולאחר שידעתי שאותו נהוג באודי עשה שימוש בטל"ס 7568 במהלךו של מבצע ההתקשות – לא נותר לי אלא לברר אם קיימת הוכחה לכואורה, לפי אמות המידה של הלכת זהה, טל"ס 7568 אכן היה בשימושו של העורר בזמן ההתקשות ובזמן הסמוכים להתרחשותה, כפי שטוונת המדינה.

30. סבורני כי הוכחה כאמור אכן קיימת. העורר זהה בתמונה כמי שנג במאזדה בכביש 6 ביום 11.7.2019, שעה 19:19. זהוי זה נעשה על ידי רס"ר קרפוב לאחר שהכיר את מראה פניו של העורר וכן על ידי א.א. לצדו של זיהוי זה, ניצב האICON של טל"ס 7568 אשר נעשה ביום 11.7.2019, שעה 19:26, כרבע שעה אחרי קליטתה של המאזדה על ידי המצלמות של כביש 6 – פרק זמן שתואם את כיוון נסיעתה של המאזדה עד לsburgת האICON. מצור, טל"ס 7568 היה רשום בזיכרון הטלפון הסלולרי של ס.ע., ארוסתו של העורר, תחת השם "חביבי" שלו צדו אימוג'. זאת ועוד: לאורך שעות ארכות של יומם התנקשות, טל"ס 7568 עבד במרץ רב, ואילו הטלפון הניד הרשמי של העורר לא היה פעיל כלל.

31. בהינתן מסכת ראיות זו, גם אם איןנו, כפי שביקשתי העורר, כי זיהויו כנаг המאזדה בתמונה שצולמה בכביש 6 אינו ודאי, לא אוכל להתעלם מקיים של קווי דמיון מובהקים שבין אותו נג לעורר, שעל בסיסם זיהה העורר כנаг המאזדה han על ידי אחיו, א.א., והן על ידי רס"ר קרפוב. לדמיון זה מצטרפת העובדה כי נג המאזדה השתמש בטל"ס 7568 – הניד המבצעי נתול שם המשתרש, אשר גם נמצא רשום בזיכרון הטלפון הסלולרי של ארוסתו העורר תחת השם "חביבי" וצירוי אימוג'. מכאן עולה שאלה פשוטה עד כדי רטורית: אם העורר לא נטל, לדבריו, שום חלק בתנקשות, מנין בא מבקש נפשו האלמוני של א.א. אשר דומה לעורר במרקאהו, נושא במקונית האודוי של ז.א., חברו של העורר, אף זוכה למקומות של כבוד במכשיר הטלפון הסלולרי של ארוסתו העורר? צירוף נסיבות כה נראה בלתי אפשרי; ואם כך הוא הדבר, על כורחנו מגיעים אנו למסקנה כי קיימת הוכחהلقאה – אם לא לעלה מלכואה – טל"ס 7568 היה הניד המבצעי של העורר אשר נטל חלק בניסיון לרצוח את אחיו, א.א., כנаг האודוי.

32. נגד מסקנתי זאת ניתן עדין לטעון (אם כי בדוחך) כי הצירוף האמור של הנسبות – נDIR ככל שהיא – איןנו בוגדר בלתי אפשרי. זאת, לאחר שהניחס שעשייתינו איןנו שולל את התרחש שבו נג האודוי אשר השתתף במארב באחור ההוטטל, כאשר הוא משתמש בטל"ס 7568, היה קרוב משפחתו של העורר, הדומה לו במרקאהו, אשר נמצא בקשרי ידידות עם ארוסת העורר ועם חברו ז.א., בעל האודוי. ואולם, תרחיש זה תלוי על בלימה. בהינתן תרחיש כאמור, כיצד יתכן שבhypotheca מושלמת ללוח הזמנים של מבצע התנקשות, טל"ס 7568 פועל ללא הרף והעביר שיחות רבות, ובעוד שהטלפון הסלולרי הרשמי של העורר נדם לחלווטין? ברי הוא, כי כל ניסיון להסביר צירוף מקרים זה ישען על סיפור-מעשה שקשה לשינוי למציאות. התזמון המופלא עד-כדי-בלתי-אפשרי בין שני הטלפונים, שאירע בזמן התנקשות – אחד פתוח כהשוני סגור – מפריך לכאה, אם לא לעלה מכך, את התרחש בנסיבות של "אלמוני" הדומה במרקאהו לעורר, אשר זוכה לשם "חביבי" אצל ארוסת העורר ולמקונית האודוי אצל חברו של העורר, ז.א. על כן דא נאמר בדיני הראיות האנגלו-אמריקניים, לפיהם אנו פועלמים: "Circumstances cannot lie" (ראו, Barbara J. Shapiro, Beyond Reasonable Doubt and Probable Cause: Historical Perspectives on the Anglo-American Law of Evidence 217 (1991)).

33. באשר לעניין האליבי שהעלה העורר – עמדת המדינה מקובלת עלי לחלווטין. אחותו של העורר, נ.א., אישרה אמנם כי ראתה אותו בבית שבטמרה בסמוך בזמן התנקשות, אשר אירעה בתל אביב, אך היא גם הייתה זו שהתקשרה לא.א. וניסתה לשכנעו שלא להפליל את העורר ואת ח.א. יתרה מכך: אותה עודה אמרה לחוקרים כי גם ח.א. היה בבניין בזמן התנקשות, אמרה שכאמור נסתירה עליו ידי ראיות מוצקות. לנוכח ממצאים אלה והראיות הנسبתיות שדיברו בעד עצמן – וכן בהעדר אפשרות מעשית לאתר את האנשים "מעכו ומחיפה" שלדבורי העורר שהוא עמו בביומו התנקשות בא.א. – הנסי מתקשה לראות בא-בדיקות האליבי מחדל חקירת. כך או אחרת, ראיות לכאה אשר מצביעות על העורר כדי שהשתתף במבצע התנקשות עומדות בעין.

ניתנה היום, כ"ה בא"ר התש"ף (19.5.2020).

שפט
